

Νέα εποχή για το κτίριο Δοξιάδη

Θραύσμα της όψης ενσωματώνεται στη μελέτη του αρχιτεκτονικού γραφείου του Νικόλα Τραβασάρου

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ
Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Για το κτίριο Δοξιάδη στον Λυκαβηττό κούθηκε πολύ δημοσιογραφικό μελάνι την περασμένη άνοιξη όταν κρινόταν ο χαρακτηρισμός του στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων του υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού. Το αίτημα είχε προοθήσει η ΜΟΝUΜΕΝΤΑ με αφορμή μελέτη ανακατασκευής του κτιρίου. Έργο του μεγάλου Έλληνα πολεοδόμου και στιβαρό δείγμα του ελληνικού μοντερνισμού μετά τον πόλεμο, πέρασε πριν από δύο χρόνια στα ξέ-

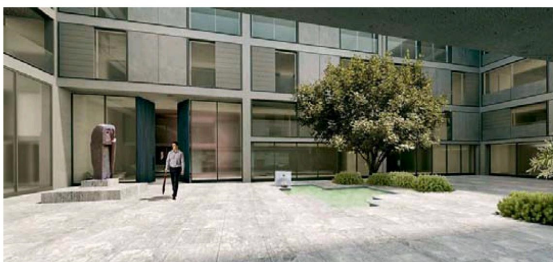
Το εμβληματικό κτίριο της δεκαετίας του '60 στους πρόποδες του Λυκαβηττιού μετατρέπεται σε συγκρότημα κατοικιών.

ρια εταιρείες συμφερόντων του επιχειρηματία και συλλέκτη Λάκη Ιωάννου με στόχο να μετατραπεί σε συγκρότημα κατοικιών. Η μελέτη ανατέθηκε σε ένα από τα καλύτερα ελληνικά γραφεία, του αρχιτέκτονα Νικόλα Τραβασάρου (diversity architects). Όταν άρχισαν οι πρώτες εργασίες υπήρξε παρέμβαση από υπηρεσίες του υπουργείου Πολιτισμού και διεκόπησαν. Η μεγάλη σκέυση που αναπτύχθηκε στο Κεντρικό Συμβούλιο κατέληξε στην κήρυξη ως διατηρητέων μνημείων του φερόντος οργανισμού, του αιθρίου, των κλιμακοστασίων και του κενώρου στον τόλο που βρίσκεται στην οδό Στρατιωτικού Συνδέσμου, όχι όμως και τον όψον ή το κελύφους όπως ζήτησε η ΜΟΝUΜΕΝΤΑ.

Την επομένη της απόφασης η ΜΟΝUΜΕΝΤΑ μπορεί να έβγαλε μια ανακοίνωση που ζήτησε από τον Παύλο Γερούλιάνο να μην υπονοηθεί η γνωμοδότηση του ΚΣΝΜ, αλλά τήν ίδια στιγμή άνοιξε

Στη συμβολή των οδών Στρατιωτικού Συνδέσμου και Λυκαβηττιού θα αναπαρασταθεί ένα τμήμα της αρχικής όψης του κτιρίου Δοξιάδη.

Το διατηρητέο, πλέον, αίθριο, συστατικό στοιχείο της αρχικής σύλληψης, όπως διαμορφώνεται στη νέα εποχή.

έναν δρόμο. Μέλη της προέγγισαν τον αρχιτέκτονα με στόχο να αναζητηθούν λύσεις που θα συμβιβάζουν τα πράγματα.

Προς τμήν ιδιοκτητών και αρχιτεκτόνων η κουβέντα ξεκίνησε. «Δεν είναι πάντα αυτονόητο να

βρεις τόσο πρόθυμους συνομιλητές», μας λέει εκ μέρους της ΜΟΝUΜΕΝΤΑ η Ειρήνη Γρατσιά. «Ο αρχιτέκτονας Νικόλας Τραβασάρου έλαβε υπόψη την προσπάθειά μας και προχώρησε σε διατήρηση ενός τμήματος της όψης,

αυτού που συνδέεται με το κλιμακοστάσιο, το οποίο κηρύχθηκε διατηρητέο.

Γνωρίζουμε ότι η κριτική γι' αυτό του είδους τη διατήρηση θα είναι μεγάλη. Για εμάς όμως η διατήρηση έστω και μερικώς της αρ-

χικής μορφής του κτιρίου -σημείων ότι έχουμε απόλυτη γνώση τι σημαίνει διαφύλαξη και δεν το επιδιόσκουμε σε καμία περίπτωση- συμβολίζει τη συνεχή πάλη του νέου με το παλιό, την έννοια της διατήρησης, τη μετάλλαξη του μοντέρνου». Ο Νικόλας Τραβασάρος από την πλευρά του κάνει λόγο για πεδίο συνεννόησης ανάμεσα στη ΜΟΝUΜΕΝΤΑ, τους ιδιοκτήτες και το αρχιτεκτονικό γραφείο. «Στην πραγματικότητα οι όψεις είχαν αλλοιωθεί ήδη από τη δεκαετία του '90, στη διάρκεια μιας παλαιότερης παρέμβασης. Επομένως δεν υπήρχε θέμα πλήρους διατήρησης εκ των πραγμάτων. Στη σύζητηση που ανοίξαμε μετά την απόφαση καταλάβαμε να αναστήσουμε ένα μικρό θραύσμα της αρχικής όψης».

Εδώ σημασία δεν έχει τόσο αυτό το μικρό νήμα μνήμης στη νέα εποχή ενός σημαντικού κτιρίου. Είςτις κρατάμε τη διάθεση για διάλογο και γόνιμη αντιπαράθεση προς όφελος της ίδιας της πόλης.

Η σοφία της ζωής και οι φιγούρες του Π. Πασάντα

ΕΚΘΕΣΗ. Οσο δύσκολη (οξείον ακατόρθωτη) είναι η εικονογράφηση της ποίησης μέσω των εικαστικών τεχνών, τόσο είναι και η εικονογράφηση προτρεπτικών γνωμικών αρχαίων συγγραφέων. Ένα εγχείρημα, στο οποίο δοκιμάζεται με περσούς θάρσος και τήν απαραίτητα ταπεινοφροσύνη ο Κύπριος, εξαιρετικά ταλαντούχος γλύπτης και ζωγράφος Παναγιώτης Πασάντας.

Η έκθεση με τίτλο «Περσάκια» που παρατείνεται έως 15/1, αποτελείται από μια σειρά εθρούσες και μικρές το δέμας φιγούρες από πλάτο που εικονογραφούν ένα συγκεκριμένο κάθε φορά γνωμικό. Η κοκκιφή φύση της μικρής φιγούρας, ο κοκκίνιος χιτώνας με τον οποίο έχει ντυθεί τα πάλια ανθρώπια του ο Πασάντας παραπέμπει ευθέως στη βιβλική μεταφορά του ανθρώπινου σώματος υπενθυμιζόντας το πρόσκαιρο και εθρούστο στοιχείο της ύπαρξης. Κάθε γλυπτό μπορεί να εκληφθεί ως ένας μικρός ανδράντας του «ήρωα» που ενουρκώνει το εκάστοτε γνωμικό. Ένας ανδράντας σε μικρογραφία, το μικρό μέγεθος του οποίου υπογραμμίζει όχι το κέλος και τη δόξα του εμμεγέθους αγώνιστη, αλλά τους αντιπόδες του: το ταπεινό και το κρυφό. Τήν ιδιαιτερότητα του βιώματος.

Ετσι γίνεται αντιληπτή η έννοια του «περσάκιου» όπως τήν προσεγγίζει ο Πασάντας. Ως μια μεταφορά της ζωής, περσόντας μέσα από επιδόντες καταστάσεις, οι οποίες «δεν οδηγούν εντέλει στην ευτυχία, αλλά στην αναγέννηση του ατόμου». Ο Πασάντας επιτυγχάνει τον στόχο του. Δυστόμο, η απόπειρα συνταύτισης ενός σοφού γνωμικού με μια συγκεκριμένη εικόνα δημιουργεί ενίοτε τήν εντύπωση ενός εννοιολογικού κώδικατος. Με αφορμή τήν έκθεση η Αίθουσα Τέχνης Αθηνών διοργανώνει το Σάββατο 8/1 στις 12 το μεσημέρι εκπαιδευτικό πρόγραμμα όπου τα παιδιά μπορούν να έρθουν σε επαφή με τή γλυπτική.

«Ολα επιτυγχάνονται με αδόκιμη φρονιδα και μόνθος», Μένωνδρος.

Το Σάββατο η Αίθουσα Τέχνης Αθηνών διοργανώνει εκπαιδευτικό πρόγραμμα για παιδιά.

ΣΠΥΡΟΣ ΓΙΑΝΝΑΡΑΣ